

[Chr. Madsen.]

ting, man kan se på, der kan komme engang i fremtiden, som man allerede på nuværende tidspunkt bør omskole og uddanne sig til.

Men jeg kan ikke lade være med at komme med dette igen, at hvis man skal løse de problemer, der ligger i egnsudviklingsområder og arbejdsløshedsproblemet, så må man føre en arbejdsmarkedspolitik her i landet, der skal indpasses i den økonomiske politik, og der skal altid være tilstrækkelige planer for arbejdernes igangsættelse eller andre initiativer, så man kan gribe ind og forsøge på at styre konjunkturerne. Hvis man ikke gør det, så tror jeg ikke på, at dette lovforslag vil få nogen væsentlig betydning.

Men vi vil naturligvis medvirke til at få det bedste ud af lovforslaget og støtte de initiativer, der trods alt ligger deri.

Sigsgaard: Jeg må sige, at jeg er lidt overrasket over debatten her i folketinget i dag. Man kunne have ventet en af de store debatter netop om egnudviklingen, som er en principiel, vigtig sag, måske noget af det vigtigste, vi overhovedet kan diskutere, og hvor de modsætninger, der måske dog trods alt er her i salen, burde komme klarere frem end i så mange andre sager. Det er en sag, der er livsvigtig for mange egne af landet, og alligevel har jeg sådan en fornemmelse af, at det er en ualmindelig sløv folketingsdag, vi oplever. Tinget interesserer sig ikke særligt for sagerne, pressen interesserer sig ikke særligt for sagerne. Jeg tror, det var bedre, hvis søgelyset og debatten koncentreredes mere om sager som dem, der er til behandling her, og så til gengæld måske mindre om de såkaldte storpolitiske debatter og særlig den del af dem, der består i i partipolitiske drillerier, så ville niveauet for den politiske debat højnes, og måske ville den politiske interesse endda vokse.

Penge til omskoling — for nu at gå over til lovforslaget — penge til omskoling og videreuddannelse er jo godt givet ud. Det viser den undersøgelse, som fl. kand. Åke Dahlberg, universitetet i Umeå, har foretaget, og som fru Gerda Møller omtalte her i dag. Dr. Jochen Fuurmann har i Vesttyskland foretaget en undersøgelse af automationens virkning på arbejdsmarkedet — resultatet er omtalt i politisk revy nr. 101 — og

det fremgår af den undersøgelse, at videreuddannelse er den eneste mulighed for social bevægelighed under automatiserede forhold, og før eller senere kommer automationen jo med fuld styrke også til Danmark.

På den baggrund kunne forslaget her have været interessant, og når det ikke i særlig grad er det, så skyldes det nok, at det er et meget lille forslag, og at det bærer præg af at være en kortsigtet, kortsynet nødhjælp.

Omskolingsforanstaltninger er meget nødvendige, men forhåbentlig kommer ministeren snart med forslag til en udbygning af videreuddannelsen, der jo på lang sigt er endnu vigtigere. Den omskoling, der i forslaget er tale om, er overvejende bundet til bestemte virksomheders særlige behov, og det tror jeg er noget af det, man skal hæfte sig ved i forslaget. Det er i almindelighed en meget betænkelig form for omskoling, fordi den binder arbejderne til bestemte virksomheder, og derfor fremmer det jo ikke den sociale mobilitet, det, der ligger i forslaget herom, men det modvirker måske endda den mobilitet og bevægelighed, som vi skulle tilstræbe. Den uddannelse, som de får i medfør af loven her, kan måske ikke bruges andre steder end lige netop på én bestemt virksomhed eller på én bestemt, meget specialiseret virksomhedstype, og derfor kommer de mere eller mindre i lommen på ledelsen af den virksomhed, hvis maskiner de gennem omskoling har lært at betjene, de bliver dybt afhængige af den virksomhed, afhængige på en måde, som jeg ikke tror arbejderbevægelsen, fagbevægelsen, kan være tjent med. Fagbevægelsen burde nok alvorligt overveje, om man kan godkende den form for uddannelse.

Omskoling bør sigte på at give de omskolede en større generel viden og kunnen på et eller andet område og dermed være en hjælp til de omskolede og give dem større erhvervmæssig bevægelsesfrihed og dermed større uafhængighed. Men forslaget her drejer sig mest om tilvænnning til en eller anden rutine. Det binder den omskolede og er først og fremmest en støtte til de erhvervsdrivende.

Forslaget sigter fortrinsvis på folk, der er ledige eller forventer at blive det, og dem skal der selvfølgelig gøres en indsats for — det er der jo meget brug for i dag med den ret store arbejdsløshed — bare man ikke